

Publicerad 2013-03-25 23:25 av Didrik Leijonborg

Dåtidslängtan

Ta mig till det förgångna, till den plats där allt gick snett.

Till en tid i ljus och mörker, till en lättsjungen sonett.

Jag blir bara äldre, mitt yngsta jag, är nu.

Det dröjer inte länge, innan jag faller mitt itu.

Men jag saknar hur det var, när vi flög över atlanten,

Eller gången då du och jag, tog steget utför branten.

Jag trånar efter dåtid, ett liv i harmoni.

Ett liv fyllt av kärlek, glädje, livslust.

Ett liv med ett vi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Didrik Leijonborg med Poeter.se id #35190 innehar upphovsrätten